

ת"פ 33768/02/16 - מדינת ישראל נגד ע ק

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 33768-02-16 מדינת ישראל נ' ק(עציר)

לפני כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד הרצוג ובר טוב

נגד
הנאשם ע ק (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד סקה

גזר דין

במסגרת הסדר טיעון דינוי חלקי, ללא הסכמות עונשיות, הודה הנאשם והורשע כמפורט להלן:

בת"פ 33768-02-16 הורשע ביום 10.7.17 בעבירות הבאות:

א. הפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287 (א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977;

ב. גניבה, לפי סעיף 384 לחוק הנ"ל;

ג. התפרצות לדירת מגורים לשם ביצוע עבירה, לפי סעיף 406 (ב) לחוק הנ"ל;

בת"פ 49421-04-13 הורשע ביום 10.7.17, לפי כתב אישום שתוקן, בעבירה של הסגת גבול לפי סעיף 447 (א) לחוק הנ"ל.

בת"פ 34602-03-17 הורשע ביום 14.11.17, לפי כתב אישום שתוקן, בעבירה של התפרצות לדירת מגורים לשם ביצוע עבירה, לפי סעיף 406 (ב) לחוק הנ"ל;

מעשי הנאשם:

1. ביום 26.4.13 בשעת בוקר, הסיג הנאשם גבול בהיכנסו לדירתו של הנפגע מר קבראב טספה בתל-אביב, בעת שהנפגע נם את שנתו. הנפגע התעורר והבחין בנאשם, שנמלט מהמקום [49421-04-13].

2. ביום 9.7.13 בשעת צהריים, תוך שהוא מפר את צו בית המשפט שהגביל חירותו, פרץ הנאשם לדירת הנפגעת גב' פביטרה למה בתל-אביב, כשפתח את חלון הדירה באמצעות מקל ונכנס לתוכה. הנאשם גנב

מהדירה חזייה ומכנסי טייץ, ונתפס מיד לאחר מכן כשהוא לובש פריטים אלה מתחת לבגדיו [33768-02-16].

3. במועד לא ידוע בין 29.7.16 לבין 31.7.16, פרץ הנאשם לדירת הנפגעים ה"ה מיכל ויהושע כץ, כשטיפס למרפסת, פתח את התריס ונכנס לדירה. הנאשם נטל מהדירה מחשב נייד, תיק גב, שני ארנקים, כרטיסי אשראי, 100 ₪, מסמכים ותעודות אישיות, שתי מצלמות ושני בקבוקי שתיה חריפה^[1]. הנאשם השליך חלק מהרכוש, שנמצא והושב לנפגעים [34602-03-17].

נסיבות הקשורות בעבירות - קביעת מתחמי ענישה הולמים:

1. עבירות הפריצה:

א. הערכים החברתיים הנפגעים בעבירות פריצה לדירת מגורים אינם מתמצים בערכי ההגנה על הרכוש. כפי שנפסק לא פעם, חומרתה היתירה של עבירת הפריצה מוציאה אותה מגדר עבירת רכוש 'בלבד', שכן פגיעתה רעה וקשה בתחושת הביטחון של הציבור והפרט ובפרטיותו של אדם. אין לשכוח כי תמיד אף קיימת גם הסכנה הגדולה של התלקחות אלימה, אם חו"ח ימצא אדם בדירה הנפרצת או ישוב לביתו (וראו למשל ע"פ 6480/11 סמארה נ' מ.י. (2012) וע"פ 7453/08 מ.י. נ' אואזנה (2008));

ב. בשני מקרי הפריצה פגע הנאשם בערכים המוגנים באופן חמור, במעשים מתוכננים. גם-אם בפריצה שביצע הנאשם ביולי 2013 גנב רכוש מועט-ערך ומתוך מטרה שאינה כלכלית אלא מתוך דחק רגשי (להלן), אין הדבר משנה לגבי הנפגעת, שחוותה את הפגיעה בפרטיותה במלואה; המניע לפריצה שביצע הנאשם ביולי 2016 היה כלכלי במובהק והרכוש שנלקח היה בעל ערך של ממש;

ג. ההפרש בין מקרי הפריצה, שנובע מהשוני במטרות המעשים ובשווי הפגיעה המוחשית ברכוש, יצדיק אבחנת-מה בין המעשים לעניין קביעת מתחמי העונש:

בגין המעשה ביולי 2013 ייקבע המתחם בין שמונה לבין 18 חודשי מאסר, כעונש עיקרי (העבירה הנלווית של הפרת הוראה חוקית לא תוביל לשינוי המתחם, לעניין העונש העיקרי);

בגין המעשה ביולי 2016 ייקבע המתחם הנוהג בין 12 לבין 24 חודשי מאסר, כעונש עיקרי;

2. הסגת הגבול:

א. הערך החברתי המוגן בעבירה של הסגת גבול הנו זכותם של בעלי נכס ליהנות בשלווה מרכושם;

ב. קל לשער את המצוקה והבהלה שחש הנפגע כשהתעורר וראה את הנאשם בחדר השינה שלו. הנאשם פגע אפוא חמורות בערך המוגן, במעשה מתוכנן שמטרתו כלכלית (באין הסבר אחר), וכשפוטנציאל הנזק - התלקחות אלימה - נלווה אל הנזק הקונקרטי שבהטלת

האימה על המתלונן;

ג. ייקבע אפוא מתחם בין ארבעה לבין 12 חודשי מאסר, כעונש עיקרי;

נסיבות שאינן קשורות בעבירות - קביעת העונש במתחמים:

1. הנאשם יליד 1979, בן 38, פרוד מאשתו ואב לילד. מוצא הנאשם במשפחה לא מתפקדת ולדבריו סבל בילדותו מאלימות מינית ואחרת, עד שהוצא למסגרות חוץ-ביתיות של מערכת הרווחה. לדברי הנאשם, מוראות ילדותו הם עומדים בבסיס התמכרותו לסמים, כשהסמים משמשים לאלחוש עצמי של תחושות החרדה והדיכאון. מוראות אלה הם גם שהובילו את הנאשם, לדבריו, להתנהגויות הרסניות ולפגיעה עצמית, בין אם בדרך של יחסי-מין ללא אבחנה עם גברים ובין אם בדרך של גרימת כאב [תעודת חדר מיון מאפריל 2013 ודו"ח פסיכוסוציאלי - נע/1].

2. מיניותו הלא-מגובשת של הנאשם היא שהובילה אותו לפריצה שביצע ביולי 2013, בה גנב פרטי לבוש נשיים ולבש אותם.

3. הנאשם מתמיד בשימוש בסמים ובאלכוהול, כשניסיון לשלבו בקהילה טיפולית סגורה כשל, לאחר שהתגלה כי הנאשם הוא נשא של נגיף HIV, ואף הדביק את אשתו בנגיף. הנאשם ואשתו נפרדו, לדבריו על-רקע גילוי הנגיף.

4. לחובת הנאשם עבר פלילי ובו שתי הרשעות: הראשונה בגין עבירות שבל"ר ותקיפת שוטר שעבר בשנת 1998, והשנייה בגין עבירות של הסגת גבול והחזקת סם מסוכן לצריכה עצמית בשנת 2010 [תע/1]. בגין הרשעתו השנייה נדון הנאשם לקנס ולמאסר מותנה בן ארבעה חודשים, החב הפעלה בעניינו [תע/2].

5. לזכות הנאשם יש לזקוף נתונים רבי-משקל אלה:

א. פגיעתו של עונש המאסר חמורה במיוחד בהתחשב במצבו של הנאשם, הרפואי כנפשי, כשבין היתר יידרש להפרדה מאחרים לצורך טיפול ב-HIV;

ב. הודייתו וצירוף התיקים שערך, באופן שהעיד על נטילת אחריות, ושחסך משאבי ציבור;

ג. נסיבות חייו הקשות, כשלאירועי ילדותו השפעה ישירה על מצבו גם היום;

ד. חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות בשנת 2013, הגם שביצועה של עבירה נוספת בשנת 2016 עומד לחובת הנאשם;

6. בשיקולם של דברים, הגם שאין מנוס מעונש שעיקרו כליאה לתקופה ממשית, מצדיקות הנסיבות לעיל הקלה משמעותית בעונשו של הנאשם, שזהו לו מאסרו הראשון:

א. העונשים ייקבעו בתחתית מתחמי הענישה שנקבעו;

ב. העונש יוטל כאחד, תוך שמירה על יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת

האשם, לבין תקופת הכליאה;

ג. המאסר המותנה יופעל בחפיפה חלקית לעונש שיוטל, כשלנסיבות שנמנו לעיל יש להוסיף את העובדה שהמאסר המותנה הוטל לפני כשש שנים;

7. לצד העונש העיקרי ייקבעו עונשים מרתיעים של מאסר מותנה והתחייבות, אך מצבו של הנאשם מצדיק הימנעות מעיצום כספי בעין, בו לא יוכל לעמוד כלל.

סוף-דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 20 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו אלה, ואפילו יראו רישומי שב"ס אחרת: מיום 26.4.13 עד ליום 14.5.13, מיום 9.7.13 עד ליום 4.11.13, ומיום 13.3.17 ועד היום;

ב. המאסר המותנה שהוטל בת"פ 33768-02-16 מיום 29.3.11 יופעל בחפיפה חלקית לעונש שהוטל לעיל, כך שהנאשם ירצה בסך הכל 22 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו הנ"ל;

ג. 6 חודשי מאסר על-תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירת רכוש מכל סוג, פרט לעבירה של החזקת נכס החשוד כגנוב, אך לרבות הסגת גבול;

ד. 3 חודשי מאסר על-תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירה של החזקת נכס החשוד כגנוב או עבירה של הפרת הוראה חוקית;

ה. התחייבות בסך ₪ 1,000 למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירה עליה הורשע בתיק זה או עבירת רכוש אחרת מכל סוג. לא תיחתם ההתחייבות, ייאסר הנאשם למשך חודש ימים;

הוראות נלוות:

א. מוצגים יועברו להכרעה פרטנית של קצין משטרה, פרט לכסף;

ב. **תשומת לב שב"ס למצבו הנפשי של הנאשם;**

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו.

ניתן היום, י' כסלו תשע"ח, 28 נובמבר 2017, במעמד הצדדים.

לפי כתב האישום שתוקן במסגרת ההסדר החלקי, לא הואשם ולא הורשע הנאשם בגניבה;

[1]